

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

FRANCESC, UN PAPA DIFERENT

Dilluns de Pasqua al matí. Francesc s'havia despertat a 2/4 de 6, però alguna cosa no anava gaire bé. Al cap d'una hora entrava en estat de coma i, a 2/4 de 8 del matí, moria. El diumenge havia sortit al balcó, impartit la benedicció de Pasqua, i havia volgut baixar a la plaça i -acomiar-se-. A partir d'aquell instant, la notícia ja va saltar als mitjans que han mostrat un papa molt estimat, valorat i proper. Són moltes les consideracions que es fan d'ell. S'ha dit que Francesc tenia una autoritat moral en un moment en què no sembla haver-n'hi gaire entre els líders polítics del món.

Se'ns dubte, tal com recorda el també jesuïta Antonio Spadaro, Francesc ha tingut una visió «apostòlica» i no simplement «pastoral». Per aquest motiu, sempre va predicar una església inclusiva, per tots, però molt sensible als pobres i als qui sofreixen, els qui viuen en les perifèries.

José Ignacio González Faus, en un curiós article que li van demanar quan es temia per la vida de Francesc, va escriure, -sense saber que marxaria abans ell que no pas el papa-, que «Francesc ha estat capaç de centrar la fe cristiana i la missió de l'Església en allò que és el centre de l'evangeli: La màxima dignitat i la presència real de Déu en aquells que són els qui sofreixen i els oprimits de la nostra societat, sense els quals tota religiositat

queda falsejada. Això l'ha convertit en el papa més revolucionari dels últims segles. I li ha suposat la més dura oposició dels sectors conservadors de l'Església i la més sincera simpatia de les esquerres d'avui, creients o no».

La fortalesa del papa Francesc estava en captar interiorment la veu de Déu, reconèixer instintivament la seva presència en el món, fins i tot allà on sembla que no hi sigui, seguint el lema ignasià: «Buscar i trobar Déu en totes les coses». I no és gens estrany, perquè Francesc ha estat el primer papa jesuïta, i un papa molt jesuític. S'ha involucrat molt en els esdeveniments del món, i ho ha fet perquè considerava que havia d'anar a la recerca de l'ovella perduda. Amb tot, -dèia González Faus-, ha estat el papa de la fraternitat del tots, però ha creat divisions molt importants per allà on passava. Francesc ha estat el conservador revolucionari i l'amic que crea enemics. Des del punt de vista teològic no ha estat un gran innovador. En canvi, a partir d'un moment de la seva vida marcat per la nit obscura, -quan va deixar de ser provincial dels jesuïtes a l'Argentina-, va experimentar una canvi i un procés de conversió. El seu capteniment com a papa ha estat el d'un home que havia fet un gir de 180 graus. El seu esforç ha estat el d'iniciar dins l'Església un camí de reforma. Realment, Bergoglio ha estat un jesuïta en la cort pontifícia i, per això, un papa diferent, que ens ha transmès l'amor misericordiós amb el que Déu ens estima.

Josep Molist i Rifà, prevere

Demà dilluns dia 28, a les 7 de la tarda, a la Catedral de Vic, la comunitat diocesana, presidida pel bisbe Romà, celebrarà la Missa funeral per Francesc.

DIES SANTS

«Hosanna Fill de David, beneït el qui ve en nom del Senyor». Amb aquesta aclamació, començaven els ritus de la setmana santa. El dissabte de rams, els infants de la catequesi van fer la lectura dramatitzada del relat de la Passió. El diumenge al migdia beneïrem solemnement els rams i les palmes i férem la processó commemorant l'entrada de Jesús a la ciutat. El dimecres Sant, evocant les paraules de l'Èxode «Preneu la sang i poseu-la als dos muntants i a la llinda de les cases» acabada la missa, vam fer la benedicció de l'aigua i la sal, per al salpàs. El dijous Sant, sabent que «On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu», celebràrem la missa de la Cena del Senyor. L'urna presidia el monument, on dipositàrem el pa eucarístic. El divendres Sant el començàvem amb el Via crucis a Lurdes. Contemplant la Creu, l'arbre de la vida, seguïrem els passos de Jesús camí del Gòlgota. A la tarda commemoràvem el

moment en què Jesús «inclinà el cap i expirà». Allà començava el gran silenci, fins a l'hora de l'inici de la Vetlla, amb la primera foscor del dissabte. Tot el ritual, començant amb el foc nou, evoca les paraules de l'apòstol als cristians d'Èfes, «Desperta't tu que dorms, aixeca't d'entre els morts, i el Crist t'il·luminarà». Perquè la Pasqua ens obre el cor a la vida en Crist ressuscitat.

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns a tres quarts de NOU del matí, **rés de laudes**, i a les NOU, **Celebració dels Dons presantificats**.

Dimarts, dimecres i divendres, a tres quarts de NOU del matí, **rés de laudes**, i a les NOU, **Missa**.

El dijous, a 2/4 de CINC de la tarda, **Adoració eucarística**, i a les SET, **Missa ferial**.

Dimarts dia 29,
Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església. Festa.

Dijous dia 1,
Sant Josep obrer. Memòria.

Divendres dia 2,
Sant Atanasi. Memòria.

Dissabte dia 3,
Sants Felip i Jaume, apòstols. Festa.
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda.

Diumenge dia 4,
Diumenge III de Pasqua.

A les DEU del matí, **Missa matinal**. A 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a la capella fonda.

Acabada la Missa del migdia de Pasqua, amb les llavors de carbassa de la parròquia de Múnter, vam rifar la mona. Les mans dels infants van extreure el número 22. Era el número que havia escollit la Remei de Can Cases. La mona era mona, perquè escalava el campanar de xocolata de Palamós.

EXÈQUIES

Dimarts passat dia 22 a les dotze del migdia vam celebrar la Missa exequial d'en Cinto Creus Ciuró, de 83 anys, casat amb la Mercè Santasmasas Pujol. En Cinto havia nascut i vivia a Tona. Va morir a l'Hospital Universitari de Vic, havent rebut la Santa.

L'endemà dimecres a 2/4 de cinc de la tarda, vam celebrar la Missa exequial de la Montserrat Bigas Cirera de 91 anys, vídua d'en Josep Pujol Caralt. La Montserrat havia nascut a El Brull, havia viscut a Tona i, des de feia uns anys, s'estava a Santa Perpètua de Mogoda. Va morir a l'Hospital de Mollet.

Que reposin en la pau del Senyor i participin en la Pasqua eterna.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 27, a les deu del matí, per la Montserrat Mir Viñals i pels germans Montserrat i Agustí Villegas Canudas. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels esposos Antoni Estevadeordal i Pepita Casas, per en Josep Jiménez Bach en el 6è aniversari, en acció de gràcies pels 94 anys de la Dolors Blancafort, i pels difunts de la família Blancafort Coromina.

Dimarts dia 29, per la Teresa Mirambell Lleopart, per la Montserrat Puigvendrelló Codina, i per una intenció particular.

Dimecres dia 30, per en Josep Codina Soler.

Dijous dia 1, per l'Antoneta Bonet i en Valentí Sardà.

Divendres dia 2, per la Mercè Busoms Deordal.

Dissabte dia 3, pels difunts de la parròquia.

Diumenge dia 4, a les deu del matí, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, en acció de gràcies pels 95 anys d'en Joan Tordera, i pels difunts de la família Tordera Margenet.

La col·lecta dels dies Sants i de Pasqua, va ser de 541'42€. Amb la llumineta de la mona es van recollir 306€, i la col·lecta del Divendres Sant per Terra Santa, va ser de 138,40€